

Sygn. akt **II Cz 1307/14**

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Szaj (spr.)

Sędziowie: SO Dorota Gamrat-Kubeczak

SO Mariola Wojtkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 24 października 2014 r. w S.

sprawy ze skargi K. D. (1)

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w(...) K. C. – zajęcie ruchomości z dnia 2 października 2013 roku w sprawie K. 3/13

przy udziale wierzyciela(...)

oraz dłużnika K. D. (2)

na skutek zażalenia K. D. (1)

na postanowienie Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 14 marca 2014 r., sygn. akt VI Co 1063/13

oddala zażalenie .

SSO Dorota Gamrat – Kubeczak SSO Tomasz Szaj SSO Mariola Wojtkiewicz

Sygn. akt **II Cz 1307/14**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 marca 2014 roku Sąd Rejonowy w Świnoujściu umorzył postępowanie skargowe dotyczące zajęcia ruchomości w dniu 2 października 2013 roku u K. D. (1).

Sąd Rejonowy wskazał, że Komornik prawomocnym postanowieniem z dnia 14 października 2013 roku, na wniosek wierzyciela z dnia 8 października 2013 roku umorzył postępowanie egzekucyjne co do zajętych ruchomości.

Z tego względu, Sąd Rejonowy uznał, że wydanie orzeczenia w sprawie stało się bezprzedmiotowe i na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. postępowanie skargowe umorzył. Uznał również, że w sprawie nie zachodzą przesłanki do podjęcia czynności z urzędu na podstawie art. 759 § 2 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła K. D. (1). Wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie bezprawności i bezpodstawności czynności komornika oraz ich uchylenie, a nadto zobowiązanie komornika do wskazania uzasadnienia dla dokonania zajęcia jej rzeczy, jak też do wskazania czym Pani komornik się kierowała zajmując przetwory spożywcze, jak zamierza określać ich wartość i co z nimi zamierzała zrobić. Nadto

wniosła o stwierdzenie, że Komornik zajęcia tego dokonała złośliwie w celu upokorzenia jej z powodu niedokonania zajęcia niczego innego.

Uzasadniając zażalenie wskazała, że składając skargę liczyła na zbadanie przez Sąd zasadności dokonanych czynności. Uważa, że czynności te były sprzeczne z prawem, a zajęcie miało wyłącznie na celu jej upokorzenie. Wskazała, że okazywała komornik kserokopię umowy małżeńskiej, ponadto zajęte rzeczy nie mogły być spieniężone, jako przetwory domowe. Wskazała, że cofnięcie wniosku przez wierzyciela stanowi wybieg mający na celu uniemożliwienie rozpoznania skargi. Ponadto Komornik nadal dokonuje czynności sprzecznych z prawem, np. wezwała do odbioru rzeczy dłużnika, a rzeczy są jej własnością. Wskazała też, że Minister Sprawiedliwości złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec Komornik, zaś ona uważa za konieczne jednoznaczne wytknięcie komornikowi uchybień.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Stosownie do art. 767 § 3 k.p.c. skarga na czynność komornika winna zawierać wniosek o zmianę, uchylenie lub dokonanie czynności. W myśl art. 385 k.p.c. lub 386 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. rozstrzygając w przedmiocie skargi, Sąd może skargę oddalić, zmienić czynność komornika bądź też uchylić czynność. Stosownie do art. 826 k.p.c. umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych. W konsekwencji umorzenie egzekucji wobec zajętych w dniu 2 października 2013 roku ruchomości, skutkowało uchyleniem dokonanego zajęcia. Powyższe czyni bezprzedmiotowym orzekanie odnośnie dokonanego zajęcia, a Sąd Rejonowy trafnie umorzył postępowanie skargowe. Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Poprzez art. 13 § 2 k.p.c. przepis ten znajduje również zastosowanie w postępowaniu skargowym. Skoro więc z mocy art. 826 k.p.c. zajęcie ruchomości z dnia 2 października 2013 roku zostało uchylone, ponowne uchylenie tej czynności czego domagała się skarżąca w swej skardze jest niedopuszczalne. Nie leży zaś w kognicji Sądu rozpoznającego skargę na zajęcie ruchomości stwierdzanie bezprawności czy też bezpodstawności tejże czynności. Podkreślić bowiem należy, że orzeczenie Sądu uchylające zajęcie ruchomości czy też oddalające skargę na tę czynność nie podlega uzasadnieniu.

Skarżąca w swym zażaleniu domaga się w istocie dokonania oceny zdziałanych przez komornika czynności, co winno nastąpić w ewentualnym postępowaniu dyscyplinarnym, na tok którego wskazuje sama skarżąca.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, o czym orzekł w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

1. (...)

2. (...)

(...)

(...)

(...)

3. (...)

4. (...)

(...)